

СЦЕНА ВТОРА.

(тѣмница).

ЯВЛЕНИЕ I.

ТАНЧО.

Проклети да бъдете сички народни мъчителы. Проклетъ да е родътъ ви вовѣки вѣковъ. Сичката ми надѣжда са изгуби вече !... Ахъ, ти моя мила дъще, злочеста си била ти, въ душмански ржце да испаднешъ ! Да ли не ще ми помогне Богъ да ми са отвържатъ ржцете единъ пжтъ ? Ахъ ! тогава зная азъ какъ да си отмжстявамъ за тебе, мило мое дѣте на тези проклѣти народогубители. О, Боже ! Нашите чорбаджие и отъ дивите звѣрове биле по-лоши ! (къмъ затворниците) Другаре, стойте ли вие на думата си, че ако Богъ ни помогни единъ пжтъ да са избавиме отъ тѣзи пуста тѣмница и отъ ржцете на нашите тиране, да хванеме гората и силно да си отмжстяваме ? Който отъ васъ, бретия има дебела кожа и ялки кости нека остане тука да го мжчатъ тиранете, както си искать, а който не иска да тѣрпи, той нека върви слѣдъ мене и да си отмжстява за теглилата и обидите, които е той претѣрипль. Юлакътъ тегло не тѣрпи. Смжръть на турци и чорбаджие.